

VIVA

Aina Clotet, 2026

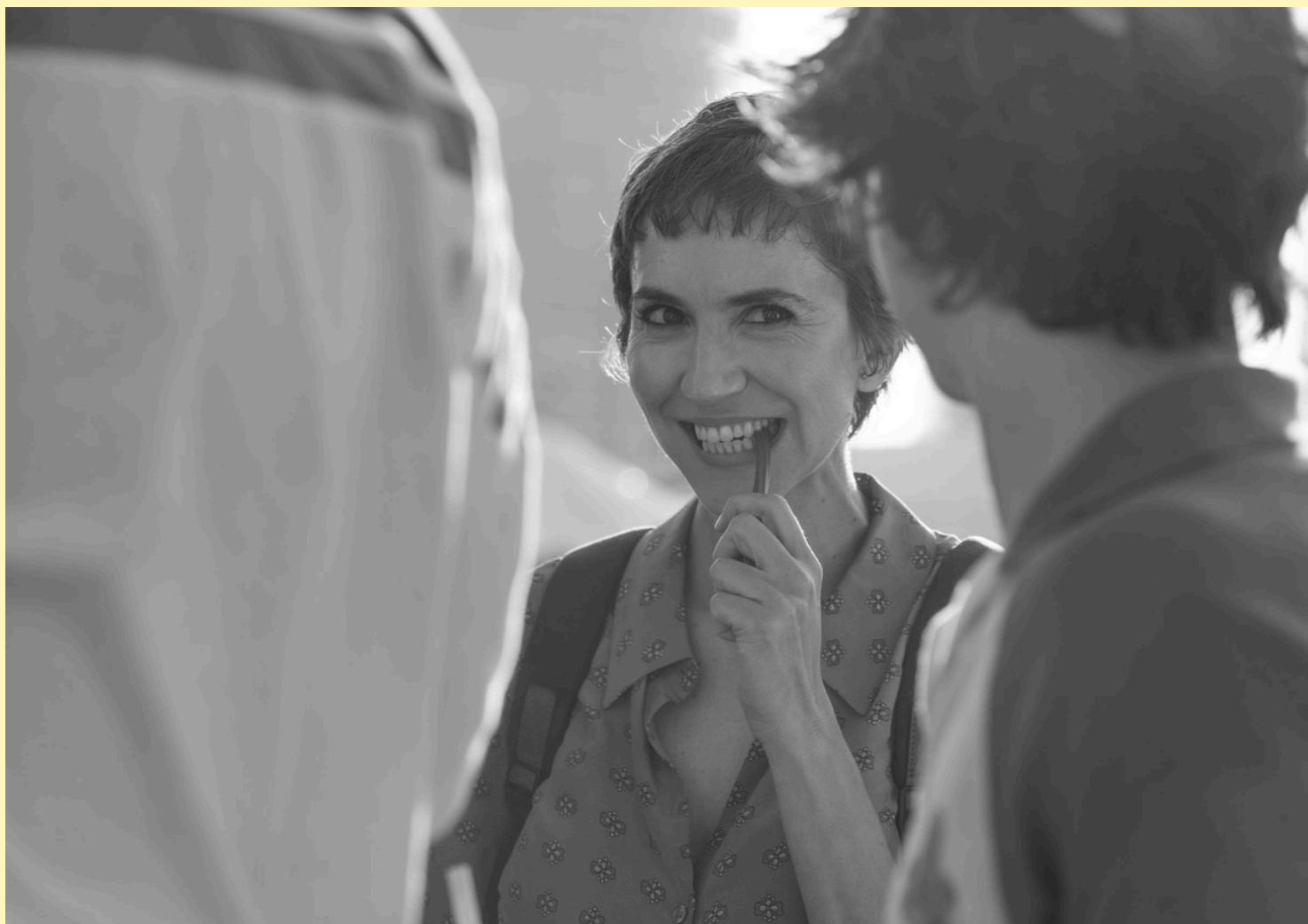
1771

ESTREA EN NUMAX: 19.06.2026 | V.O.S.E. | +16 | 113 min

“Viva” fala de Nora, unha muller de corenta e poucos anos que acaba de superar unha enfermidade e que, tras esa experiencia, sente unha urxencia radical por vivir intensamente. Acostumada a esixirse ao máximo en todos os ámbitos da súa vida, Nora encóntrase dividida entre a orde e a seguridade da súa relación de toda a vida con Tom e a aparición inesperada de Max, un mozo que esperta nela unha nova pulsión de desexo e liberdade.

«Un retrato sen ínfulas e ben calibrado dunha muller en caída libre»

Boyd van Hoeij, SCREENDAILY

Entrevista con Aina Clotet: «Temos ganas de ver na pantalla personaxes femininos tentan loitar contra tantas estruturas»

É a túa primeira longametraxe como directora. Como foi ese paso? Descubrí a miña paixón pola escritura de historias durante os meus estudos de comunicación audiovisual na UPF. Pero entón a miña vocación como actriz era moi forte e estaba moi centrada en formarme desde distintas disciplinas e entender e explorar a interpretación ao máximo. Tamén é verdade que naquel entón, converterse en directora non era algo común: hai vinte anos, non había moitas directoras en España; afortunadamente, hoxe en día xa non é así. Así que me dediquei á miña carreira como actriz sen abandonar xamais a escritura. Hai uns anos decidín empezar a desenvolver proxectos privados para dirixilos eu mesma, co desexo de explorar temas que me inquietaban e crear personaxes femininos potentes, profundos e con sentido do humor.

En *Viva*, ademais, tamén fixeches o guión e interpretas. Como xestionaches ese triplo rol? É un gran desafío, pero a clave foi rodearme dun equipo no que confío plenamente. O guión coescribino xunto a Valentina Viso, unha guionista excepcional que considero clave para min e para o ton dos dous proxectos que dirixín ata o momento. Tanto *Isto non é Suecia* como *Viva*, teñen a Valentina como co-guionista. E para as dúas o ton é fundamental. Xuntas sinto que atopamos este equilibrio entre lixeireza e profundidade, onde o humor non nos abandona nunca aínda que desexemos explorar temáticas dramáticas. É certo que actuar e dirixir supón un gran reto, pero rodeeime dun equipo marabilloso co que traballamos intensamente na preparación, tanto desde a perspectiva da dirección (planificando e tendo todo moi claro e ben preparado) como desde a da actuación. Co director de fotografía, Nilo Zimmermann teño unha relación de profunda confianza, fixen todos os proxectos ata a data con el e entendémonos case sen palabras. Tamén decidín entrar no equipo a Juan Miranda, un director que vén máis da escena teatral pero cunha mirada moi fina na dirección de actores, que estivo ao meu carón durante todo o longo proceso de ensaios que fixemos antes de rodar, e tamén estivo cada día na rodaxe. Ata as scripts eran dúas directoras marabillosas, Sara Fantova e Celia Giraldo, que codirigieron *Isto non é Suecia*, e telas no combo dábame profunda seguridade.

Hai algo moi contemporáneo nesa sensación de non saber exactamente que facer coa túa vida. Sentes que Nora representa a unha xeración? Xunto con Valentina Viso creamos un personaxe inspirado na nosa propia experiencia como mulleres de corenta anos no mundo contemporáneo, en como nos sentimos respecto ás cousas. Nora é, en esencia, a encarnación dos nosos medos, as nosas ansiedades, pero tamén das nosas esperanzas e a nosa comprensión do que significa, desde a nosa perspectiva, estar vivas, ou mellor dito, sentirnos vivas. Non se representa a unha xeración, pero sen dúbida si que creo que temos ganas de ver na pantalla personaxes femininos potentes, erráticos, que intentan loitar contra tantas estruturas e prexuizados herdados.

Publicado en caramelfilms.es